
Jezus Christus (6)

J.G.Bulthuis

In de vorige studies werd besproken dat Jezus een mens is en geen God. Bij het lezen van het Nieuwe Testament krijgt men echter de indruk dat Hij toch zoveel anders schijnt te zijn dan wij. Lees alleen maar eens Openbaring 5 door. Daar loopt het zelfs uit op aanbidding van het Lam. Hoe valt het een met het ander dan te rijmen? Met de beantwoording van deze vraag zullen we ons in dit artikel bezig houden.

Uitgangspunt

Ons uitgangspunt is en blijft het gegeven dat Jezus Christus als wezen een mens is. Hij heeft als zodanig tijdens zijn rondwandeling op aarde geheel deel gehad aan het menselijk leven. Tenslotte heeft Hij Zich als offerlam – om ons vrij te kopen uit macht van de duivel – in dezelfde geestelijke situatie gebracht als waarin de gevallen mensheid zich bevond, namelijk onder de heerschappij van Satan en in de greep van Dood (Fil.2:7,8). Dit laatste vers '*in zijn uiterlijk als een mens bevonden*' slaat terug op de vorige regel '*aan de mensen gelijk geworden*'. Dit doelt niet op een beschrijving van zijn wezen, maar van zijn situatie. De mens is een dienstknecht, een slaaf van de zonde geworden en in diezelfde vernederende en aan Satan onderworpen toestand heeft Jezus Zich vrijwillig geplaatst (Gal.1:4a). Hij kent het menselijk leven in al z'n aspecten uit eigen ervaring, uitgezonderd het huwelijk en het zondigen (Hebr.4:15). Hij is één der onzen, de Zoon des mensen.

Verschillen

Toch zijn er in vergelijking met ons verschillen. Daarin is Jezus uniek en onnavolgbaar. Dié maken Hem juist in zijn bestaanswijze, leefwijze, positie en grootte tot wat vele christenen ten onrechte 'God' noemen.

Onmisbaar

Niemand is als mens zo verwekt als Hij, door heilige Geest (Luc.1:35). Vandaar dat God zijn Vader is en Hij diens Zoon.

Niemand is vanaf zijn geboorte rechtvaardig gebleven dan Hij alleen.

Niemand heeft God gezien en geopenbaard als Hij (Joh.1:18).

In contact met Jezus kom je tegelijk in contact met God, de Vader. Jezus straalt Hem aan alle kanten uit, in woord, gezindheid en werk. Zó sterk en volledig zelfs dat de Heer naar waarheid zegt: *Wie Mij aanschouwt, aanschouwt Hem* (Joh.12:45) en: *Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien* (Joh.14:9). Die Twee vormen zo'n eenheid! Niet in wezensgelijkheid, maar in existentie (= manier van bestaan, leven). Zij hebben Zich volledig met elkaar verbonden: *in Jezus woont de ganse volheid der godheid lichamenlijk* (Kol.2:9) – *Geloof gij niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is?* (Joh.14:10a). Jezus is daardoor het **beeld** van de onzienlijke God (Kol.1:15a) en **de afstraling** van zijn heerlijkheid en de **afdruk** van zijn wezen (Hebr.1:3a).

Verder zijn er grote verschillen ten aanzien van positie, functie en taken. Daar komen we nog op.

Voor God en voor de schepping (menschheid) is Jezus volstrekt onmisbaar. Hij alleen heeft de verzoening tot stand gebracht als Lam Gods:

**Hij is een verzoening voor onze zonden en voor die der gehele wereld* (1 Joh.2:2)

**Het bloed van Jezus, Gods Zoon, reinigt ons van alle zonde* (1 Joh.1:7b)

Hierdoor kon God de wereld met Zichzelf verzoenen (2 Kor.5:19a).

Hij is daardoor de verlosser van de schepping:

**En in Hem hebben wij de verlossing door zijn bloed* (Ef.1:7)

**U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Heer* (Luc.2:11)

**Jezus is ons van God geworden: wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing* (1 Kor.1:30)

**De behoudenis is in niemand anders, want er is onder de*

hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden (Hand.4:12)

Alleen in Hem is het ware en eeuwige leven voor ons:

**Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet (1 Joh.5:12)*

**Tenzij gij het vlees van de Zoon des mensen eet en zijn bloed drinkt, hebt gij geen leven in uzelf (Joh.6:53)*

Hij alleen vervult de christusfunctie:

**God heeft Hem en tot Here en tot Christus gemaakt (Hand.2:36)*

**Jezus, de leidsman en voleinder van ons geloof (Hebr.12:2)*

Hij is het hoofd van de gemeente;

**Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente (Kol.1:18a)*

Hij is de eerste:

**Hij is onder alles de eerste geworden (Kol.1:18c)*

Vervolgens heeft Hij, mede door zijn overwinning over Satan en Dood, de heerschappij in handen gekregen, hetgeen God had bedoeld voor de mens (Hebr.2:5-8a).

Jezus is Koning:

**Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde (Mat.28:18)*

**Hij moet als Koning heersen (1 Kor.15:25; Op.3:21b)*

**Ik heb overwonnen en ben gezeten met mijn Vader op zijn troon (Op.3:21b).*

Onnavolgbaar

In al deze verdiensten en hoedanigheden is Jezus Christus onnavolgbaar. Niemand onder de mensen was in staat deze taken uit te voeren, het plan Gods veilig te stellen en doorgang te laten vinden (Op.5:4). Jezus is onnavolgbaar in al deze zaken en niemand is daarin aan Hem gelijk. Deze heerlijke situatie doet echter niets af van het feit dat Hij mens is. Het is juist tot Gods verheerlijking dat deze mens, zijn Zoon, dit alles heeft volbracht (Fil.2:11b). *Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd (Fil.2:9a)!*

Als God

Deze buitengewone verhoging van Jezus, die geen enkel ander mens ooit ten deel zal vallen, wordt het sterkst uitgedrukt door de woorden van Paulus in 1 Korintiërs 15:28:

Wanneer alles Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf Zich aan Hem onderwerpen, die Hem alles onderworpen heeft.

Er staat: dan zal de Zoon Zichzelf aan God onderwerpen. Dit betekent dus dat Jezus momenteel **niet** aan God onderworpen is. Houdt dit dan in dat Jezus autonoom, onafhankelijk is en boven God staat? Neen, want in vers 27b staat dat God zèlf niet behoort bij dat **alles** wat aan de Zoon onderworpen is. Het duidt dus op iets anders.

Al eerder schreven we dat God zijn Zoon **alles** in handen heeft gegeven, Hem **alle** macht heeft geschonken in hemel en aarde. Dàt is de uitermate verhoging van Jezus door God. Jézus heerst, Jézus regeert, Jézus spreekt recht. Jézus is de Koning der koningen en de Heer der heren. Het Lam is in **het midden** van de troon gezeten (Op.7:17a).

We zouden deze situatie als volgt kunnen verwoorden: Jezus is nu – door God – in de positie en funktie van God geplaatst. Hij funktioneert **als** God, en dit namens God en voor God. Het is voor onze begrippen een bijna onvoorstelbare hoogte. Jezus heeft onbeperkte volmacht en macht. De profetische woorden uit Jesaja 53:10b-12 zijn hiermee vergeleken slechts een zwakke voorzegging.

En God zelf?

Onze hemelse Vader is geen mens, geen schepsel, maar God en Schepper. Hij alleen staat als goddelijk wezen aan de top; Hij staat altijd boven het geschapene. Hij alleen is de Eeuwige en Almachtige. Hij heeft echter zijn Zoon, de mens Jezus, volkomen laten deel hebben aan de goddelijke natuur. Dat is een situatie die Hij eigenlijk met alle mensen voor heeft, opdat Hij alles in allen zal zijn (2 Petr.1:4; 1 Kor.15:28b). In Jezus heeft dit zijn grootste en heerlijkste uitwerking gekregen:

**Want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem woning te maken (Kol.1:19)*

**Want in Hem woont al de volheid der godheid lichamelijk*

Namen

(Kol.2:9).

Hierdoor is het mogelijk geworden dat Hij *in de gestalte Gods* is (Fil.2:5).

Uit deze zelfde teksten blijkt echter nog iets. Zijn heerlijkheid en positie heeft Hij niet vanuit of door Zichzelf, maar omdat Hij één is met de Vader. *Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij* (Joh.14:11). Wat Jezus is en kan, is en kan Hij alleen 'in God zijnde'. Meerdere malen zegt Jezus dat het de Vader is die Hem aangeeft wat te spreken en hoe te werken (Joh.5:19; Joh.12:50). Door Jezus' bediening is God niet teruggetreden, inactief of werkeloos geworden. *De Vader werkt tot nu toe* (Joh.5:17). Hij werkt in, door en met de Zoon. Maar dit wel op zo'n wijze dat de **Zóón** het middelpunt is, de grote Leidsman, waar heel de schepping op aangewezen is.

Niet door de wezensgelijkheid aan God, maar door de uitermate verhoogde positie en functie van Jezus om namens Hem te regeren totdat alles nieuw is en God alles in allen is, worden Hem dezelfde namen toegekend als God. Van God staat in Deuteronomium 10:17 en 1 Timoteüs 6:15 geschreven dat Hij de Koning der koningen en de Heer der Heren is. Jezus draagt deze titels eveneens, zie Openbaring 17:4 en 19:16.

In Studieblad 42, blz.16 schreven we al over de namen uit Jesaja 9. Daaruit blijkt eveneens dat Jezus nu de **positie** van God bekleedt, Hem vertegenwoordigt en diens werk uitvoert. Hij is wijs als God, sterk als God, vaderlijk en vol vrede als God.

Als Petrus schrijft dat wij niet zullen vrezen, maar de Christus in onze harten zullen heiligen als Heer (1 Petr.3:14b,15), zijn deze woorden een vrije weergave van Jesaja 8:12,13. De 'Here der heerscharen' vervangt hij dan door 'Christus'.

Ten slotte wijzen we nog op de uitdrukking 'alfa en omega'. In Openbaring 1:8 noemt God Zich zo, maar in Openbaring 22:13 Jezus. Hier volgt wel de toevoeging bij 'de eerste en de laatste, het begin en het einde'. Jezus is namelijk het begin en de eerste van de nieuwe schepping. Ook zal Hij deze voltooiën als God alles in allen is geworden. De volwassen mens Gods, waarvan Jezus het grote voorbeeld is, is immers het einddoel voor de

	<p>christen. Jezus is het einde. Door al deze hoedanigheden is het begrijpelijk dat men Jezus is gaan zien als een openbaringsgedaante van de godheid: God de Zoon, maar het blijft desondanks een verkeerde visie.</p>
Eer	<p>Hoewel Jezus mens is en blijft, is Hij wel de enige die geëerd en aanbeden mag worden. Zijn uitspraak dat Hij 'geen eer van mensen behoeft' doelt op iets anders (Joh.5:41). Jezus had geen bevestiging, bewijs of overtuiging van mensen nodig om Zichzelf Zoon van God te weten. De duivel had Hem tijdens de verzoeking in de woestijn daar al op beproefd. De Heer bezat echter door zijn geloof de zekerheid des harten. Hij wist wie Hij was, en de Vader bevestigde dat telkens weer. <i>De Vader eert de Zoon</i> (Joh.8:54b). Ook had Jezus geen enkele behoefte om door mensen geëerd te worden zoals de Farizeeën dat voor zichzelf zo graag zochten (Joh.5:44). Hij wandelde in zuivere ootmoed en nederigheid. <i>Ik zoek mijn eer niet</i> (Joh.8:50a).</p>
Eren	<p>Maar in zijn positie en funktie van Lam Gods en Christus, omwille van Gods heilswerk, geldt voor Hem het woord uit Johannes 5:22,23 ten volle: <i>De Vader heeft het gehele oordeel aan de Zoon gegeven, opdat allen de Zoon eren gelijk zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert ook de Vader niet.</i> Jezus eren is niet een vorm van mensverheerlijking, maar getuigt van een juiste kijk op Hem en van een gezonde houding ten opzichte van Hem als zijnde de Christus, de Zoon van de levende God. Daarin ligt alle eerbied en ontzag besloten. Ook alle dank en liefde. God zoekt deze eer van zijn Zoon (Joh.8:50b). Bij zijn intocht in Jeruzalem eerden de kinderen Hem met hun roep: <i>Hosanna, gezegend Hij die komt in de naam des Heren, de Koning, de Zoon van David</i> (Mat.21:15; Luc.19:38). Toen enkele Farizeeën hen het zwijgen wilden laten opleggen, bestrafte Jezus deze blinde leidslieden. Hij stemde met de lof der kleinen in.</p>
De verheerlijkte	<p>Na Jezus' opstanding grepen de vrouwen die Hem</p>

Christus

gevolgd en gediend hadden, neerknielende, zijn voeten en aanbaden (Mat.28:9,17). Jezus liet hen begaan. Enkele weken later werd Hij in de hemel opgenomen en zette Zich op de troon Gods. Zijn verheerlijking bereikte hiermee de voltooiing. Zijn verhoging gaat zo ver dat *God Hem de naam boven alle naam geschonken heeft, opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God de Vader* (Fil.2:9,10). Men buigt aanbeddend voor Jezus neer en belijdt aanbeddend dat Hij alleen Heer is. Hierin is tevens God verheerlijkt.

Jezus mag nu alle eer, lof en aanbedding ontvangen, samen met de Vader. Openbaring 5:11-14 spreekt er duidelijke en heerlijke taal over!

Als Paulus, Petrus en Johannes het heerlijke evangelie op schrift vastleggen, drukken zij zich diverse malen in aanbedding uit. Opmerkelijk daarbij is dat zij dezelfde bewoordingen gebruiken voor de aanbedding van God als van de Zoon: *Hem nu zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid.*

Zes keer wordt dit over God gezegd, te weten in: Romeinen 11:36 – Romeinen 16:27 – Galaten 1:5 – Efeziërs 3:21 – Filippenzen 4:20 – Hebrëeën 13:21.

Vier keer wordt dit over Jezus gezegd, namelijk in: 2 Timoteüs 4:18 – 1 Petrus 4:11b – 2 Petrus 3:18 – Openbaring 1:6.

Gelijkvormigheid

Eén van de heerlijkste kerngedachten van het evangelie is dat de gelovigen *door God tevoren ertoe bestemd zijn om gelijkvormig te worden aan het beeld van Gods Zoon* (Rom.8:29). Een opsomming van bijbelteksten over dit einddoel des geloofs is reeds gegeven in Studieblad 25, blz.12 en 13. De hier geciteerde uitdrukking uit de Romeinenbrief bedoelt echter beslist niet te zeggen dat wij aan Jézus gelijk worden. Dat is ten enenmale onmogelijk. Zijn niveau, positie en functie komt Hem alleen toe. Hierin is en blijft de Heer uniek.

God roept ons op gelijk **vòrmig** te worden aan het beeld van zijn Zoon. Zoals honderd cirkels in grootte kunnen verschillen, hebben ze wèl alle dezelfde vorm. Zó bedoelt ook het evangelie ons te vormen naar hetzelfde

Konklusie

beeld van Jezus, namelijk: de eenheid van geloof en de eenheid van de kennis van Hem, de maat van de wasdom der volheid van Hem (Ef.4:13), volkomen gerechtvaardigd en geheiligd (1 Joh.3:3), volmaakt (Mat.5:48), God alles in je (1 Kor.15:28).

Nergens is er in de bijbel sprake van gelijkheid. Jezus is de eerste, de eniggeboren Zoon des Vaders, de Christus, Heer, de Koning der koningen, enz... Hij alleen is gezeten in het **midden** van de troon Gods. Alleen de mens Jézus komt aanbedding toe. Wij zullen terdege dienen te beseffen dat Hij **boven** ons staat als eniggeboren Zoon van God, de Geliefde, Lam Gods, Christus, Heer, Hoofd, Hogepriester, Leidsman, Heiland, Herder, Koning, beeld van de onzienlijke God...!

Wie na het voorgaande nog zou denken dat wij Jezus, nu wij Hem als **mens** weten en niet als God, aan ons gelijkstellen, zal tot een tegengestelde konklusie mogen komen.

Anderzijds is het zijn liefde ons als broeders aan te spreken (Hebr.2:12,17). Maar dat dient voor ons geen aanleiding te zijn om op gelijke voet met Hem te staan. Wij zullen Hem altijd in onze gedachten, spreekwijze, gebeden en houding die plaats geven die Hem toekomt. Geen democratie, geen nivellering, geen maatschap, maar eerbied en ontzag.

Sommigen vragen zich af of hierdoor onze grote en verheven Heer niet heel ver van ons af komt te staan. Neen! God heeft ons juist geroepen tot gemeenschap met zijn Zoon (1 Kor.1:9). Hieruit leren we de overweldigende liefde Gods kennen: wij mogen één worden met de Christus.

Uit de vier evangeliën leren we juist hoe de Meester solidair met ons is, temidden van ons wandelt, bij ons is al de dagen. Hij kent ieder van zijn volgelingen persoonlijk. En wie zijn woorden bewaart, aan die zal Hij Zichzelf openbaren (Joh.14:21). Door zijn grote liefde voor ons is Hij zeer nabij (Fil.4:5b).

Wie zijn plaats weet, mag vrijmoedig naar zijn troon gaan om hulp en raad naar zijn grote barmhartigheid en genade te ontvangen (Hebr.4:16). Hij is de goede Herder!
